

Neděle 3. adventní
Iz40,1-11
12.12.2021

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od toho, který byl, který je a který přichází.

Introit:

Propukám nad tím v pláč, slzy se mi proudem řinou z očí,
vzdálil se ten, kdo by mě potěšil, kdo by mě udržel při životě.
Slyšeli mě, jak vzdychám, nebyl nikdo, kdo by mě potěšil.

Píseň: 440

Čtení: Mt3,1-12

Píseň: 431,769

Kázání: Iz40,1-11

Kolikrát jsme slyšeli tento text, a přesto jsme sklíčení. Celkem pětkrát je tento text citován v Novém zákoně. Platí tento text i dnes? Není to opět jen text, který nás má uvrhnout do laciné spokojenosti? Nejsme zkormouceni, jako Jeremiáš z úvodu bohoslužeb?

Potěšte, potěšte můj lid, praví Váš Bůh. Předem, tento rozkaz je nám říkán od našeho Boha. Nevíme, kým má být *mluven*. Možná, že toto napomenutí patří všem nám, kteří tu dnes sedíme. Máme potěšovat, znovu a znovu potěšovat navzdory rozvalinám.

Ale jak potěšovat v dnešní době? Jak potěšovat v době rozhádané společnosti, velké nedůvěry, nevíry v naši civilizaci, stmíváním se díky ekologickému ohrožení?

Potěšte, potěšte můj lid, praví váš Bůh. Nevím, ale toto říká Izajáš do rozvrácené společnosti, do trosek jeruzalémského chrámu, do zbytku lidu kdesi v babylónském zajetí. Ani oni nemají možná důvod být utišení. I oni volají jako Jeremiáš.

Důvodem k potěšení vidím jednu skutečnost. *Čas jeho služby se naplnil, odpykal si své hříchy.* Hospodin vyhlašuje jiný čas. Čas Boží se naplnil. Možná, že někdo řekne, jaké hříchy máme my dnes? Jakou službu sloužíme sobě, ale i druhým? Jakou službu má církev, tedy lid Izraelský, sloužit dnes? Izraelský lid slouží v babylónském zajetí. I my sloužíme v různých zajetích ve svých myslích, srdcích, v životě, v církvi. Zajetí je nejen trestem, ale i důsledkem našich postojů, našich činění, našeho rozhodování. Nejde se vyvázat ze zodpovědnosti, která pramení z našeho činění. Nejde se vyvázat z bídy světa.

Zajetí a služba je mnohdy v nedůvěře, v podezíravosti, v nelásce, nevíře, která rozkládá naši společnost. Na naše hlavy potom dopadají naše provinění, a to nejen naše, ale i druhých. Nežijeme sami ve vakuu, ale ve světě, kde se navzájem ovlivňujeme.

Potěšení máme nalézt v tom, že budeme připravovat *na poušti cestu Hospodinu*. Bůh, samotný Hospodin, chce i v tomto adventu přijít. Bůh v Ježíši Kristu i nyní chce k nám přijít, aby nás potěšil. Máme mu připravit cestu. Pro Boha je důležitější přijít než nás nechat nedočkavě vyhlížet, než nás trestat. Potěšení nastane, až přijde král králů, samotný Hospodin.

Aby se nad námi mohla zjevit *Hospodinova sláva*. Aby *všechno tvorstvo společně spatřilo, že promluvila ústa Hospodinova*, měli bychom vyrovnat, vyvýšit, snížit, proměnit *pahorkatinu v rovinu, horské hřebeny v pláň*. Ano, měli bychom vymést v našich roklích srdce všechny demony, kteří nás zotročili. Urazit a tím snížit vrcholky všem zaručeným zprávám, na které spoléháme. Všechno, co je v naší mysli zvlněné a rozrušené jako pahorkatiny, to proměnit na pokoj s našim Bohem. Připravit *silnice* proto, aby mohl přijít Pán slávy, je někdy náročné, avšak stojí za to. Sám samotný Ježíš Kristus nám pomáhá a pomůže v Duchu svatém nejednu rokli nenávisti zasypat. Díky němu nejsme vazaly hříchu. Po silnici k nám i v tento advent přichází samotný Bůh v podobě Ježíše Krista.

Hlas toho, jenž praví: „Volej!“ I otázal se: „Co mám volat?“ „Všechno tvorstvo je tráva a všechna spolehlivost jak polní kvítí. Tráva usychá, květ vadne, zavane-li na něj vítr Hospodinův. Věru, lid je pouhá tráva.“ Tak tohle má být krom práce zasypávání, srovnávání, vyvyšování a štourání se v našich hříších to potěšování?

Pro toho, který má připravenou silnici-srdce pro *Hospodinovu slávu* je to potěšením. Tak křehký, tak pomíjivý, tak chatrný je lidský život, a denně to poznáváme, když vane vítr pandemie. Přesto Bůh má eminentní zájem na člověku. To je to potěšení. Nejsme vydáni dezinformacím, nejsme vydáni ani deziluzi ze stavu lidstva. Nejsme vydáni napospas zániku. Bůh v Ježíši Kristu přichází i dnes, aby nás potěšil. Toto potěšení není jenom naší záležitostí. Toto potěšení smíme a máme říkat lidem kolem nás. My sami máme vydat počet z toho, co je naším největším potěšením v životě i smrti.

Amen.

Píseň: 438

Poslání:

Milost vám...od Ježíše Krista, věrného svědka, prvorozeného z mrtvých a vládce králů země.
Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů a učinil nás královským kněžstvem Boha,
svého Otce-jemu sláva i moc navěky.
Amen.

Požehnání:

Sám pak Pán pokoje dejž vám vždycky pokoj všelijakým způsobem.
Pán budiž se všemi vámi.

Píseň: 594